

A-553-24.

ATA 000 74

document 12

43

Añoa et Busto (Francisco)

Arzobispo de Zaragoza

Pastoral

1743

A-553-24.

ATA 000 74

document 12

43

Añoa et Busto (Francisco)

Arzobispo de Zaragoza

Pastoral

1743

T 49400

C 1146375

ATA 00075

600.12

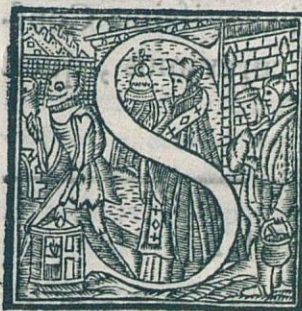
D. FRANCISCUS AÑO A, ET BUSTO,

DEI, ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA,

ARCHIEPISCOPUS CÆSARAUGUSTANUS,

REGIUSQUE CONSILIARIUS, &c.

Dilectissimis Confessoribus Secularibus, & Regularibus cujuscumque gradus, & dignitatis extiterint, ceterisque Christi Fidelibus universis in hac nostra Diœcesi commorantibus, salutem in Domino plurimam.

ANCTISSIMUS in Christo Pater, & Dominus noster Benedictus Divina providentia Papa XIV. super Dominici Gregis custodia solertissimè invigilare non desinens, ut lupos arceat ab ovibus, easque pascat verbo vitæ, ne alienos terminos forsan transgredientes, & à semitis rectis aberrantes, ad pascua mortifera miserrimè de-

clinare contingat, non sine ingenti cordis sui mœrore intra pectoris scrinia sedulò volvens *quanta malignatus est inimicus in sancto*, præsertim in Sacramenti Pœnitentiæ congrua administratione, non solum Constitutionem san. mem. Gregorii Papæ XV. adversus Confessarios pœnitentes ad turpia sollicitantes jam pridem editam, denuò approbare, & confirmare decrevit, verum etiam duo nova Decreta eidem maximè cohærentia adjicienda curavit. Eorum alterum interdicit planè, ne qui odio, ira, vel alia indigna causa ducti, & tremendo Dei Judicio posthabito, innoxios Sacerdotes falsò apud Ecclesiasticos Judices sollicitationis insimulant, de hujusmodi enormi crimine à quoquam possint absolvi, præterquam ab ipso Summo Pontifice, suisque in Petri Cathedra Successoribus, nisi in fine vitæ, & mortis articulo. Alterum verò, adempta penitùs de plenitudine Potestatis quavis auctoritate, sive jurisdictione, ne Confessarii quicumque, tam Sæculares, quam Regulares cujuscumque Ordinis, ac Dignitatis, tamen si ad Confessiones excipiendas approbati, & forsan privilegiis, & indultis specialibus suffulti, Confessionem Sacramentalem personæ complicitis in peccato turpi, atque inhonesto contra sextum Decalogi Præceptum commissum, licet adsit privilegium cujuscumque Ju-

A

bilæi,

bilei, aut etiam Bullæ Cruciatæ, sive alterius cujuslibet indulti, excipere audeant, prorsus vetat; casu extremæ necessitatis, mortis nimirum articulo, & tunc non aliter quàm deficiente omnino alio Sacerdote, qui Confessarii munus obire possit, dumtaxat excepto. Hoc insuper addito, quòd, præterquamquod talis Confessio, & inde secuta absolutio nulla, atque irrita omnino erit, tamquam impertita à Sacerdote, qui pro Confessario legitimo, & approbato habendus non sit, & qui jurisdictione, ac facultate ad validè absolvendum necessaria, Suprema Apostolica auctoritate, & absque ulla tergiversatione privatus existat, si quis Confessarius ausu temerario secus facere præsumperit, majoris quoque excommunicationis pœnam, à qua absolvi nequeat nisi à solo Romano Pontifice, ipso facto incurrat. Cum autem hæc omnia copiosius, & luculentius in novissima Constitutione exponantur, ejusdem exemplar inserere curavimus, quod est tenoris sequentis.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

BENEDICTI PAPÆ XIV.

CONFIRMATIO, ET AMPLIATIO CONSTITUTIONIS
san. mem. Gregorii Papæ XV.

Contra Sacerdotes eorum Pœnitentes in Confessionibus Sacramentalibus ad turpia sollicitantes.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

ACRAMENTUM Pœnitentiæ, quam secundam post naufragium deperditæ gratiæ tabulam Sancti Patres aptè nuncuparunt, Nos, licet immerentes, ad universi Domini Gregis curam superna dispositione vocati, omne studium, & Pastoralem sollicitudinem adhibere tenemur, nè, quod post amissam Baptismi innocentiam datum est Divina benignitate perfugium, per Demonum fraudem, & hominum Dei beneficiis perversè utentium malitiam, naufragis, ac miseris peccatoribus luctuosum evadat exitium; & quod in salu-

salutem, & curationem animarum à Deo, qui dives est in misericordia, institutum est, execrabili scelestorum quorundam Sacerdotum improbitate in earum perniciem, atque interitum vertatur.

Dudum quidem à fel. rec. Gregorio Papa XV. Predecessore nostro per suas litteras in forma Brevium sub datum Romæ apud S. Mariam Majorem die xxx. Augusti MDCXXII. Pontificatus sui anno secundo, sapienter provisum fuit contra quoscumque Sacerdotes audiendis Confessionibus deputatos, ad turpia, & inhonesta sollicitantes; & deinceps successivis temporibus ad earum litterarum interpretationem, ac declarationem plura subindè à Congregatione Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium adversus hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum sub die xi. mensis Februarii anno Dñi MDCLXI. prodierunt decreta, & à rec. mem. Alexandro PP. VII. pariter Prædecessore nostro in Congregatione Generali S. Rom. Universalis Inquisitionis die xxiv. Septemb. MDCLXV. coram eo habita, inter alias ab Evangelica veritate, & Sanctorum Patrum doctrina alienas, & dissonas propositiones, sexta videlicet & septima, huc revocandæ, damnatæ, & prohibitæ fuerunt. Nos itaque maturè perpicientes quanti momenti sit ad æternam animarum salutem ea ubique exactè observari, & quanti ad infirmas Oves curandas, & decorem S. Ecclesiæ Dei retinendum intersit, ne aliqui Sacerdotes Pœnitentiæ Sacramento nefariè abutentes, Pœnitentibus pro curatione vulnus, pro pane lapidem, pro pisce serpentem, pro medicina venenum porrigant, sed animo secum recolentes, se à Christo Domino Præsides, & Judices animarum constitutos, ea sanctitate, quæ sublimitati, ac dignitati muneris convenit, tam venerandum Sacramentum administrent, Motu proprio, & excerta scientia, ac matura deliberatione nostra præfatas litteras hujusmodi, ac omnia, & singula decreta prædicta ad illarum interpretationem, & declarationem emanata Apostolica Auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; atque etiam, quatenus opus sit, denuò committimus, & mandamus omnibus hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, & Locorum Ordinariis omnium Regnorum, Provinciarum, Civitatum, Dominiorum, & Locorum universi Orbis Christiani in suis respectivè Diocesis, ut diligenter omnique humano respectu postposito inquireant, & procedant contra omnes, & singulos Sacerdotes tam Sæculares, quàm Regulares quomodolibet exemptos, ac Sedi Apostolicæ immediate subjectos quorumcumque Ordinum, Institutorum, Societatum, & Congregationum, & cujuscumque Dignitatis, & Præminentix, aut quovis Privilegio, & Indulto munitos, qui aliquem Pœnitentem, quæcumque persona illa sit, vel in actu Sacramentalis Confessionis, vel antè, vel immediate post Confessionem, vel occasione, aut prætextu Confessionis, vel etiam extra occasionem Confessionis in Confessionali, sive in alio loco ad Confessiones audiendas destinato, aut electo cum simulatione audiendi ibidem Confessionem, ad inhonesta, & turpia sollicitare, vel provocare, sive verbis, sive signis, sive nutibus, sive tactu, sive per scripturam, aut tunc, aut post legendam tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, vel tractatus temerario ausu habuerint; & quos in aliquo ex hujusmodi nefariis excessibus culpabiles repererint, in eos pro criminum qualitate, & circumstantiis severè animadvertant per condignas pœnas juxtà memoratam Gregorii Prædecessoris nostri Constitutionem, quam hic de verbo ad

JoqA

verbum pro inserta haberi volumus: Dantes etiam, si opus sit, & rursus concedentes facultatem, ne delictum tam enorme, & Ecclesie Dei injuriosum remaneat ob probationum defectum impunitum, jam alias in præfata Constitutione tributam procedendi cum testibus etiam singularibus, dummodò præsumptiones, indicia, & alia adminicula concurrant.

Meminerint præterea omnes, & singuli Sacerdotes ad Confessiones audiendas constituti, teneri se, ac obligari suos Pœnitentes, quos noverint, fuisse ab aliis, ut supra, sollicitatos, sedulò monere juxtà occurrentium casuum circumstantias de obligatione denunciandi Inquisitoribus, sive Locorum Ordinariis prædictis Personam, quæ sollicitationem commiserit, etiam si Sacerdos sit, qui jurisdictione ad absolutionem validè impertendam careat, aut sollicitatio inter Confessarium, & Pœnitentem mutua fuerit, sive sollicitationi Pœnitens consenserit, sive consensum minimè præstiterit, vel longum tempus post ipsam sollicitationem jam effluxerit, aut sollicitatio à Confessario, non pro se ipso, sed pro alia persona peracta fuerit. Caveant insuper diligenter Confessarii, nè Pœnitentibus, quos noverint jam ab alio sollicitatos, sacramentalem absolutionem impertiant, nisi prius denuntiationem prædictam ad effectum perducentes, delinquentem indicaverint competenti Judici, vel saltem se, cum primùm poterunt, delaturos spondeant, ac promittant.

Et quoniam improbi quidam homines reperiuntur, qui vel odio, vel ira, vel alia indigna causa commoti, vel aliorum impiis suasionibus, aut promissis, aut blanditiis, aut minis, aut alio quovis modo incitati, tremendo Dei judicio posthabito, & Ecclesie auctoritate contempta, innoxios Sacerdotes apud Ecclesiasticos Judices falsò sollicitationis insimulant: Ut igitur tam nefaria audacia, & tam detestabile facinus metu magnitudinis pœnæ coerceatur, quæcumque persona, quæ execrabili hujusmodi flagitio se inquinaverit, vel per seipsum innocentes Confessarios impiè calumniando, vel scelestè procurando, ut id ab aliis fiat, à quocumque Sacerdote quovis privilegio, auctoritate, & dignitate munito, præterquam à Nobis, nostrisque Successoribus, nisi in fine vitæ, & excepto mortis articulo spe absolutionis obtinendæ, quam Nobis, & Successoribus prædictis reservamus, perpetuò careat.

Demùm magnopere cupientes à Sacerdotalis Judicii, & Sacri Tribunalis sanctitate omnem turpitudinis occasionem, & Sacramentorum contemptum, & Ecclesie injuriam longè summove, & tam exitiosa hujusmodi mala prorsus eliminare, & quantum in Domino possumus animarum periculis occurrere, quas sacrilegi quidam Dæmonis potiùs, quam Dei Ministri, loco eas per Sacramentum Creatori suo, ac Nostro reconciliandi, majori peccatorum mole onerantes in profundum iniquitatis barathrum nefariè submergunt, nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & aliquorum in Theologia Magistrorum consilio desuper adhibito, accedentibus quoque iteratis plurium Episcoporum supplicationibus, hac nostra in perpetuum valitura Sanctione, quemadmodum à pluribus Episcopis per Synodales suas Constitutiones jam factum esse novimus, omnibus, & singulis Sacerdotibus, tam Sæcularibus, quàm Regularibus cujuscumque Ordinis, ac Dignitatis, tametsi alioquin ad Confessiones excipiendas approbatis, & quovis Privilegio, & Indulto, etiam speciali expressione, & specialissima nota, & mentione digno suffultis, Auctoritate

Apol-

Apostolica, & nostra Potestatis plenitudine interdiciamus, & prohibemus, ne aliquis eorum extra casum extremæ necessitatis, nimirum in ipsius mortis articulo, & deficiente tunc quocumque alio Sacerdote, qui Confessarii munus obire possit, Confessionem Sacramentalem personæ complicitis in peccato turpi, atque inhonesto contra sextum Decalogi Præceptum commisso excipere audeat, sublata propterea illi ipso jure quacumque auctoritate, & jurisdictione ad qualemcumque personam ab hujusmodi culpa absolvendam, adeo quidem, ut absolutio, si quam impertierit, nulla, atque irrita omnino sit, tanquam impertita à Sacerdote, qui jurisdictione, ac facultate ad validè absolvendum necessaria privatus existit, quam ei per præsentem has nostras adimere intendimus; & nihilominus si quis Confessarius secus facere ausus fuerit, majoris quoque excommunicationis pœnam, à qua absolventi potestatem Nobis solis, nostrisque Successoribus dumtaxat reservamus, ipso facto incurrat: Declarantes etiam, & decernentes, quod nec etiam in vim cujuscumque Jubilæi, aut etiam Bullæ, quæ appellatur Cruciatæ Sanctæ, aut alterius cujuslibet Indulti Confessionem dicti complicitis hujusmodi quisquam valeat excipere, eique sacramentalem absolutionem elargiri; cum ad hunc effectum, & in hoc casu nullus Confessarius, utpotè qui in hujusmodi peccati, & Pœnitentis genere jurisdictione, ut præfertur, careat, & absolvendi facultate à Nobis privatus existat, habendus sit pro Confessario legitimo, & appobato. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis præsertim, quæ nuncupantur Cruciatæ Sanctæ, vel Jubilæi Universalis, & plenarii, nec non quibusvis Ecclesiarum, & Monasteriorum, & Ordinum quorumlibet, quorum ipsi Sacerdotes fuerint, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & Litteris Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiam motu proprio, aut aliâ quomodolibet concessis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis; quibus omnibus eorum tenores presentibus pro expressis habentes hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus demum, ac præcipimus, ut omnes Locorum Ordinarii, tam præsentem, quam futuri pro tempore existentes in approbatione Confessariorum, tam prædictam Constitutionem Gregorii Prædecessoris, quam præsentem hanc nostram ab omnibus Sacerdotibus approbandis attentè legi, & accuratè observari curent, moneantque eos in Domino, atque hortentur, ut Sacrum Ministerium ipsorum fidèi commissum summa animi innocentia, morum puritate, judicii integritate peragant, exhibeantque semetipsos, ut Ministros Christi, & Dispensatores Mysteriorum Dei; Memores præterea sint, se locum tenere, ac vices obire Summi, atque æterni Sacerdotis, qui Sanctus, innocens, impollutus, per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, ut emundaret conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi: Sedulo igitur studeant, diligenterque caveant, ne quærentibus, & pulsantibus eorum culpâ Cœlum claudatur, ne deperditæ Oves ad Ovile Dominicum redire properantes, eorum manibus ferarum dentibus dilaniandæ tradantur, ne Prodigii Filii egentes, & saucii, ad coelestem Patrem revertentes, nefaria eorum improbitate gravioribus peccatorum vulneribus, dum adhuc in via sunt, confodiantur.

Ut

Ut autem præsentēs Litteræ ad omnium notitiã faciilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seû earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Vrbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perindè arcere & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium Litterarum transumptis, seû exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii Publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc nostræ voluntatis, sanctionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadagesimo primo, Kal. Junii Pontificatus Nostri Anno primo.

VISA DE CVRIA.

X. Sub-Datarius.

N. Antonellus.

Pro D. Card. Passioneo

Cajetanus Amatus.

J. B. Eugenius.

Loco ✕ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU CHRISTI millesimo septingentesimo quadagesimo primo, Indictione quarta, die verò decimasextima Junii, Pontificatus SSmi. in Christo Patris, & Domini N. Domini BENEDICTI Divina Providentia Papæ XIV. Anno primo, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicæ Lateranensis, & Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curia Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis Locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Righum Apost. Curs.

Sebastianus Amadori Mag. Curs.

Quapropter, pro munere nobis injuncto, omnibus Confessariis Sæcularibus, & Regularibus cujuscumque qualitatis, & dignitatis extiterint, præfatam Constitutionem notam facimus, & intimamus, eos insuper in visceribus Christi monentes, quatenus sedulo studeant,
soler.

solertèquè caveant, ne, eorum culpa, pulsantibus Coelum claudatur, nè Oves perditæ ad ovile Dominicum reddire properantes, ferarum dentibus dilanientur. Nec non omnes Diœcesis nostræ Parochos cæterosque Confessarios, & insimul quoslibet verbi Dei Præcõnes enixè in Domino hortamur, quòd jam privatis colloctionibus, jam publicis admonitionibus, prout temporum, & circumstantiarum suggererit opportunitas, cunctis utriusque, maxime verò foemenini sexus Fidelibus, prælaudatæ Constitutionis dispositionem exponere, & explanare non prætermittant. Ut autem hæc omnibus facillimo negotio innotescant, præsens transumptum ipsius Constitutionis fidelitèr, & ad unguem exaratum ad omnes Ecclesias, Monasteria, aliaque loca, & personas, ad quas præcipuè spectare dignoscimus, dirigere dicitavimus. Datum Cæsar-Augustæ in nostro Archiepiscopali Palatio vigesima secunda die Augusti anni millesimi septingentesimi quadragesimi tertii.

Franciscus Archiepiscopus Caesaraugustanus.

Mandato Illustrissimi Domini mei Archiepiscopi.

D. Nicolaus ab Echeverria, Secretarius.

...etiam in omnibus ...
...etiam in omnibus ...
...etiam in omnibus ...
...etiam in omnibus ...
...etiam in omnibus ...
...etiam in omnibus ...
...etiam in omnibus ...
...etiam in omnibus ...
...etiam in omnibus ...
...etiam in omnibus ...

Franciscus Archiepiscopus Casertanus

Mandato Illustrissimi Domini mei Archiepiscopi

D. Nicolaus de Eburnis, Curia

